Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 28. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 17 lipca 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 25 czerwca 1937 r.

o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym.

Na podstawie art. 1, 2, 3 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 12) zarządza się co następuje:

§ 1. Obniża się:

a) opłatę monopolową od zapalniczek, określoną w art. 4 ust. 2 pkt b) i c) ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9 poz 45). na 1 zł od jednej zapalniczki kieszonkowej i 3 zł od jednej zapalniczki ściennej lub stołowej;

b) podatek od zapalniczek ze złota i srebra określony w art. 5 wyżej wymienionej ustawy, na 5 zł od sztuki.

§ 2. Zabrania się sprzedaży, nabywania oraz posiadania zarówno w obrocie handlowym, jak i na osobisty użytek, zapalniczek nie zaopatrzonych w znaczek podatkowy z wyjątkami określonymi w § 3.

§ 3. 1) Na dowód uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku od zapalniczek, przywożonych z zagranicy i z obszaru W. M. Gdańska przez podróżnych na osobisty użytek po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego będzie wydany kwit, który w ciągu miesiąca od daty wystawienia będzie zastępował znaczek podatkowy na przywiezionej zapalniczce.

2) W ciągu tego miesiąca przewiezioną zapalniczkę należy zgłosić wraz z kwitem na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku do urzędu skarbowego akcyzy monopolów państwowych celem zaopatrzenia jej w znaczek podatkowy. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych zatrzymuje kwit na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku, wydany przy przywozie zapalniczki na obszar Rzeczypospolitej.

§ 4. 1) Osoby, posiadające w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zapalniczki na osobisty użytek niezaopatrzone w znaczek podatkowy, obowiązane są zgłosić je w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia w kasie urzędu skarbowego do zaopatrzonenia w znaczek podatkowy za opłatą podatku lub opłaty monopolowej w wysokości, określonej w § 1.

2) Od obowiązku uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku (ust. 1) wolni są ci posiadacze zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy, którzy przewieźli je z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska w ruchu podróżnych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i posiadają kwit na uiszczenie od tych zapalniczek w swoim czasie przypadającej należności skarbowej. Jednakże i w takich przypadkach należy zgłosić zapalniczki wraz z kwitem w kasie skarbowej w terminie określonym w ust. 1 do zaopatrzenia w znaczek podatkowy.

§ 5. Każda osoba może zgłosić do zaopatrzenia w znaczek podatkowy tylko jedną zapalniczkę, przeznaczoną na własny użytek.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1937 r.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 48 z dnia 30 czerwca 1937 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 maja 1937 r.

o obrocie solą.

Na podstawie §§ 2, 3, 4 p. 2 i 3, 5, 6 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 873) oraz art. 9 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny" (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) i art. 2, 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616) — zarządzam co następuje:

PRZEPISY WSTĘPNE.

§ 1. Przez sól, którą obrót stanowi wyłączny przywilej Skarbu Państwa w myśl § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043), rozumieć należy wszelką sól jadalną (chlorek sodu), zarówno czystą jak i zmieszaną z innymi ciałami.

§ 2. (1) Wyraz „sól" użyty w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznacza wszelką sól jadalną w pojęciu § 1 bez względu na jej rodzaj lub przeznaczenie.

(2) Wyrazy „sól kuchenna" oznaczają sól przeznaczoną do spożycia przez ludzi, konserwowania artykułów żywności lub do wyrobu środków konserwujących artykuły żywności.

(3) Wyrazy „sól kąpielowa" oznaczają sól przeznaczoną do przyrządzania kąpieli leczniczych i kosmetycznych.

(4) Wyrazy „sól bydlęca" oznaczają sól przeznaczoną do celów hodowlano-rolniczych.

(5) Wyrazy „sól rybacka" oznaczają sól przeznaczoną dla przemysłu rybackiego do solenia ryb i krabów.

(6) Wyrazy „sól przemysłowa" oznaczają sól przeznaczoną dla specjalnych przemysłów chemicznych (sól chemiczna) i dla celów przemysłowo-technicznych (sól techniczna).

(7) Wyraz „solanka" oznacza roztwór soli pochodzący z naturalnych źródeł.

§ 3. (1) „Hurtownikami" w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są sprzedawcy odprzedający sól na mocy zawartych z nimi przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny" umów przewidzianych w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616).

(2) „Hurtowniami" w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są przedsiębiorstwa sprzedaży soli prowadzone przez hurtowników.

PRZEPISY OGÓLNE.

§ 4. (1) Sól może być wprowadzana do obrotu wyłącznie przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny".

(2) Przywóz soli z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska jako też i wywóz soli za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, wymaga, gdy osobą przywożącą lub wywożącą sól nie jest Polski Monopol Solny, zezwolenia Ministra Skarbu.

(3) Sól może być sprzedawana tylko po cenach ustalonych przez Ministra Skarbu.

(4) Sól nie może być przedmiotem handlu domokrążnego, ani obnośnego.

§ 5. (1) Sól kuchenna wprowadzona do obrotu przez Polski Monopol Solny oraz sól przywożona z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska podlega opłacie monopolowej w wysokości, licząc od 100 kg:

1) od soli białej — zł 13.50
2) od soli szarej — zł 8,50

(2) Sól kąpielowa, bydlęca, rybacka, przemysłowa, solanka oraz sól wywożona za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, jest wolna od opłaty monopolowej.

§ 6. (1) Sprzedawcy soli są obowiązani do udzielania władzom skarbowym i organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny" wszelkich wyjaśnień związanych z prowadzeniem sprzedaży soli.

(2) Hurtownicy obowiązani są ponadto do:

1) prowadzenia ksiąg:
   a) obrotu solą, według załączonego wzoru (załącznik 1),
   b) rozchodu soli oraz należności i wpłat na rzecz Polskiego Monopolu Solnego, według załączonego wzoru (załącznik 2),
2) okazywania władzom skarbowym i organom Polskiego Monopolu Solnego wszelkich dowodów i ksiąg związanych z prowadzeniem sprzedaży soli.

(3) Księgi i dowody, przewidziane w ust. (2) paragrafu niniejszego hurtownicy powinni przechowywać przez 5 lat od chwili zamknięcia księgi bądź wystawienia dowodu.

§ 7. Władze skarbowe są uprawnione do sprawowania nad hurtowniami (niezależnie od nadzoru nad przestrzeganiem obowiązujących przepisów) nadzoru nad wywiązywaniem się przez hurtowników z umów o sprzedaż soli, zawartych z Polskim Monopolem Solnym, w myśl postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616).

OBRÓT SOLĄ.

I. Sól kuchenna.

§ 8. (1) Sól kuchenna będzie wprowadzana do obrotu w postaci soli warzonej (białej) lub kamiennej mielonej (białej lub szarej).

(2) Kupno i sprzedaż soli kuchennej nie wymaga zezwolenia.

(3) Sól kuchenna nie może być sprzedawana w opakowaniach kartonowych innych niż monopolowe.

(4) Osoby, posiadające zezwolenie na przerób soli na środki przeznaczone do konserwowania artykułów żywności, mogą nabywać sól kuchenną tylko w miejscu wskazanym w zezwoleniu.

II. Sól kąpielowa.

§ 9. (1) Sól kąpielowa będzie wprowadzana do obrotu w postaci szarej soli warzonej.

(2) Kupno i sprzedaż soli kąpielowej nie wymaga zezwolenia.

(3) Używanie soli kąpielowej do spożycia przez ludzi oraz do wyrobu i przerobu artykułów żywności jest wzbronione.

III. Sól bydlęca.

§ 10. (1) Sól bydlęca będzie wprowadzana do obrotu w postaci szarej soli mielonej skażonej (również w brykietach) i w postaci brył lub omoków soli nieskażonej.

(2) Osobom posiadającym zezwolenie na przerób soli na środki odżywcze dla zwierząt może być sprzedawana szara sól mielona nieskażona.

§ 11. Kupno i sprzedaż soli bydlęcej skażonej (mielonej i w brykietach) nie wymaga zezwolenia.

§ 12. (1) Sól bydlęca nieskażona (bryły, omoki) może być nabywana tylko przez osoby posiadające zaświadczenie zarządu gminy o ilości głów posiadanego inwentarza żywego, dla którego sól ma być przeznaczona. Zaświadczenia te są ważne na jeden rok kalendarzowy.

(2) Hurtownikowi nie wolno sprzedać więcej nieskażonej soli bydlęcej niż po 7 kg na konia lub krowę i po 3 kg na owcę lub kozę.

(3) Hurtownik obowiązany jest na zaświadczeniu zarządu gminy, jakie powinno mu być przez nabywcę złożone, wpisywać każdą ilość wydanej nieskażonej soli bydlęcej.

§ 13. (1) Na potrzeby inwentarza, stanowiącego własność instytucji państwowych, nieskażona sól bydlęca będzie sprzedawana na podstawie pisemnego zapotrzebowania właściwych władz państwowych.

(2) Nieskażona sól bydlęca dla zwierzyny w lasach państwowych będzie sprzedawana na podstawie pisemnego zapotrzebowania właściwego nadleśnictwa.

§ 14. Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego może za zgodą Ministra Skarbu zaprzestać sprzedaży nieskażonej soli bydlęcej.

§ 15. (1) Nieskażona sól bydlęca może być sprzedawana tylko przez hurtownie i Zakłady Polskiego Monopolu Solnego i tylko po przedstawieniu przez nabywców przewidzianego w § 12 ust. (1) zaświadczenia.

(2) Przepisy § 12 ust. 2 i 3 mają zastosowanie również do zakładów Polskiego Monopolu Solnego.

§ 16. Sól bydlęca skażona (mielona i w brykietach) może być sprzedawana oprócz zakładów Polskiego Monopolu Solnego i hurtowni również przez inne osoby pod warunkiem, iż zgłoszą one właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych prowadzenie sprzedaży tej soli. Zgłoszenie powinno być uskutecznione przed rozpoczęciem sprzedaży. W razie zlikwidowania tej sprzedaży osoby, o których mowa, powinny zawiadomić o tym urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu trzech dni od daty likwidacji.

§ 17. Wzbronione jest:

1) Używanie soli bydlęcej do celów innych niż hodowlano-rolnicze.

(2) Odstępowanie nieskażonej soli bydlęcej pod jakimkolwiek tytułem przez osoby nieuprawnione do jej sprzedaży.

IV. Sól rybacka.

§ 18. Sól rybacka będzie wprowadzana do obrotu w postaci soli białej mielonej lub warzonej.

§ 19. (1) Sól rybacka może być nabywana tylko przez osoby, które uzyskają na to zezwolenie właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

(2) Zezwolenia na nabycie soli rybackiej mogą być udzielane tylko osobom trudniącym się zawodowo soleniem ryb lub krabów oraz chłodniom przyjmującym na przechowanie świeże ryby lub kraby. Zezwolenia te są udzielane przez urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych według załączonego wzoru (załącznik 3).

(3) Odpis udzielonego zezwolenia na nabycie soli rybackiej urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych prześlą temu zakładowi, w którym sól ta ma być nabyta.

(4) Zezwolenia na nabycie soli rybackiej będą określały ilość i rodzaj soli oraz okres czasu (nie dłuższy ponad 12 miesięcy), w jakim sól ma być nabyta.

(5) Sól rybacka może być sprzedawana tylko przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego i przez te hurtownie, którym Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego udzieli upoważnienia.

(6) Zakłady uprawnione do sprzedaży soli rybackiej mogą wydawać tę sól nabywcom dopiero po złożeniu przez nich odpisu przewidzianego w ust. (2) zezwolenia i po wpisaniu na tym odpisie wydanej ilości soli.

§ 20. Przesyłka soli rybackiej może być dokonywana tylko na podstawie świadectw przewozowych przewidzianych w § 32 i z zachowaniem trybu postępowania ustalonego w §§ 33 i 34.

§ 21. Nabywcy soli rybackiej obowiązani są prowadzić księgę kontroli tej soli według załączonego wzoru (załącznik 4).

§ 22. Soli rybackiej, nabytej na podstawie przewidzianych w § 19 ust. (1) zezwoleń, nie wolno odstępować pod żadnym tytułem innym osobom i nie wolno używać do innych celów niż do solenia ryb lub krabów.

V. Sól przemysłowa.

§ 23. Sól przemysłowa będzie wprowadzana do obrotu we wszelkich postaciach w zależności od celu, do którego ma być użyta zarówno w stanie nieskażonym, jak i w stanie skażonym, bądź ogólnym bądź szczególnymi środkami skażania.

§ 24. Kupno szarej soli przemysłowej skażonej ogólnym środkiem skażania nie wymaga zezwolenia.

§ 25. (1) Sól przemysłowa:

1) biała i szara skażona szczególnymi środkami skażania,

2) biała skażona ogólnym środkiem skażania.

(3) nieskażona zarówno szara, jak i biała, może być nabywana tylko przez osoby, które uzyskają na to zezwolenie właściwej izby skarbowej.

(2) Zezwolenia na nabycie szarej soli przemysłowej skażonej szczególnymi środkami skażenia oraz białej soli przemysłowej skażonej tak ogólnym, jak i szczególnymi środkami skażania, mogą być udzielane tylko w przypadkach kiedy to będzie konieczne z uwagi na cel, do którego sól ma być użyta.

(3) Zezwolenia na nabycie nieskażonej soli przemysłowej mogą być udzielane tylko w następujących przypadkach:

1) gdy dla danego celu przemysłowego użycie soli skażonej byłoby niemożliwe, jak np. do wyrobu sody, soli glauberskiej, kwasu solnego, niektórych środków wybuchowych itp.,
2) gdy skażenie soli w żupie solnej lub przewóz jej po skażeniu jednym ze szczególnych środków skażania byłyby niemożliwe lub nader utrudnione, a skażenie ma być dokonane w miejscu odbioru.

(4) Przewidziane w ust. (1) zezwolenia na nabycie soli przemysłowej będą określały ilość soli i rodzaj oraz okres czasu (nie dłuższy ponad 12 miesięcy), w jakim sól ma być nabyta i będą wystawiane według załączonych wzorów (załączniki 5 i 6).

§ 26. Izba Skarbowa prześle wtórnik udzielonego zezwolenia na nabycie soli przemysłowej temu zakładowi, w którym sól ta ma być nabyta.

§ 27. Wydanie soli przemysłowej, dla której nabycia wymagane jest zezwolenie, może być uskutecznione dopiero po otrzymaniu przez sprzedającego wtórnika zezwolenia i po wpisaniu na tym wtórniku ilości wydanej soli.

§ 28. (1) Nieskażona sól przemysłowa będzie sprzedawana wyłącznie przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego.

(2) Sól przemysłowa skażona ogólnym środkiem skażania może być sprzedawana tylko przez zakłady Polskiego Monopolu Solnego i przez hurtownie.

(3) Sól przemysłowa skażona szczególnymi środkami skażania może być sprzedawana tylko przez zakłady wskazane w zezwoleniu na nabycie tej soli.

§ 29. (1) Nieskażona sól przemysłowa nabyta na podstawie zezwoleń przewidzianych w § 25 ust. (3) pkt 2) będzie skażona w miejscu odbioru pod kontrolą organów skarbowych. Organy te mogą pobierać próby środka skażającego celem zbadania, czy posiada on należyte własności.

(2) Koszty skażania soli przemysłowej szczególnymi środkami skażania ponosi odbiorca.

§ 30. (1) Osoby, które nabyły nieskażoną sól przemysłową na podstawie zezwoleń przewidzianych w § 25 ust. (3) pkt 1), obowiązane są prowadzić księgę kontroli tej soli według załączonego wzoru (załącznik 7).

(2) Osoby, które nabyły nieskażoną sól przemysłową na podstawie zezwoleń przewidzianych w § 25 ust. (3) pkt 2) obowiązane są prowadzić księgę kontroli skażania soli według załączonego wzoru (załącznik 8).

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1937 r. Nr. 37, poz. 283).

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych.

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.